

[Lone Dybkjær]

Vedrørende de 16-19-årige vil jeg blot sige, at jeg har været glad for de tilsagn, der er kommet specielt fra undervisningsministerens side, om at sikre, at der kommer uddannelses- eller arbejdstilbud til de unge. Jeg er enig med kulturministeren i, at de kulturtilbud eller fritidstilbud, der er, aldrig må dække over, at det er helt afgørende at skabe nogle grundlæggende uddannelsesmæssige og arbejdsmæssige forudsætninger for denne gruppe af unge, og det er her, hovedvægten ligger. Hvis det er muligt, vil jeg godt her eller ved anden lejlighed høre, om man kan sige lidt mere om, hvad perspektiverne, både de tidsmæssige og de indholdsmæssige, er for det ungdomsudvalg, som blev annonceret nedsat.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne rette en enkelt misforståelse i fru Lone Dybkjærs indlæg.

Jeg blev citeret for at have sagt, at alt skulle foregå på frivillighedens basis. Hvis jeg har sagt det – det vil vise sig, når vi har fortrykket – så vil jeg gerne rette det med det samme. Det, jeg burde have sagt – det tror jeg egentlig også jeg sagde – er, at fritidstilbuddene i videst muligt omfang skal hvile på frivillighedens princip. Heri ligger selvsagt en erkendelse af, at der er en lang række tilbud, der ikke kan baseres på det frivillige, og at der derfor på dette punkt kan være behov for en offentlig indblanding.

Jeg ønsker i hvert fald ikke, at debatten skal forfejles på grundlag af, at jeg enten har udtrykt mig forkert, eller at det ikke er blevet opfattet korrekt.

Birgith Mogensen (CD):

SFs forespørgsel om børn og unge er et så kolossalt og omfattende emne, at det vanskeligt lader sig beskrive på 15-20 minutter. Derfor er det ved denne lejlighed umuligt at gå i dybden med eller detaljere alle faser fra fødsel til 20-25 års alderen i et menneskes levevilkår og betingelser. Men sagt omgående: de næste spareår bør ikke ramme omtalte gruppe i befolkningen. Hvis regeringen eller folketinget nødvendigvis må beskære omkostningerne i den sektor, så skal det gøres nænsomt og med stor omtanke. Som bekendt kan man spare sig ihjel, og den risiko er til

stede, såfremt forretningen Danmark ikke behandler børn og unge som et positivt investeringsobjekt.

Forleden dag talte jeg med en midaldrende mand, som sagde: for mig ligner det fremtidige Danmark kaos, og jeg kunne lide at vide, hvem der skal tjene til min folkepension. Ja, en lægmands udtalelse, men alligevel tanker og tale, som ikke bør ignoreres. Vi må alle erkende, at det stort set er børn og unge, som skal bygge fremtidens Danmark. Vi andre må sørge for, at denne generation er sund og aktiv og godt nok uddannet til at påtage sig nævnte samfundsforpligtelser.

Vi ved alle, at en tryk barndom er livets vigtigste start, det er simpelt hen betingelsen for opfostring af harmoniske mennesker. Måske er det klogt at udvide den nuværende barselorlov med én eller to måneder.

I øvrigt må det være obligatorisk med lønkompensation i orlovsperioden, også i de tilfælde, hvor faderen i sidste del af orlovsperioden ønsker at overtage moderens pasning af barnet. Men naturligvis kan der kun gives lønkompensation til én af parterne på samme tid. Hvis begge parter genoptager deres job, må vores samfund sørge for, at tilstrækkelig institutionsdækning findes i alle landets kommuner. Dog synes jeg personlig, at dagplejemødres assistance er en udmærket løsning, såfremt et stadigt tilsyn foretages. Den ene af forældrene må også kunne passe et barn under kortvarig sygdom uden at miste indtægt.

Med hensyn til større børn er det mit indtryk, at vores fritidsfaciliteter stort set opfylder det nuværende behov.

Mød hensyn til vores børns skolegang er CDs synspunkter jo kendte. Jeg vil derfor nøjes med at gentage, at obligatoriske fag behøver mere skoleskematid. Desforuden ønsker vi, at der for de nævnte fag opstilles minimumskrav gældende for hele landet. Derved undgås det handicap, som elever pr. dags dato selvsagt får, når de flytter til en anden skole.

Personlig mener jeg, at forældre bør have mere medbestemmelsesret i de respektive forældreråd og skolenævn. Det burde være lettere på demokratisk vis at ændre eller tilpasse små og større funktioner, dog inden for skolelovens rammer. F. eks. ønsker CD, at skoleelever allerede fra 6. klasse får en mere grundig orientering om alkohol- og narkoti-